

תת"ע 2273/03/19 - מדינת ישראל נגד עיסא נעים

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2273-03-19 מדינת ישראל נ' עיסא נעים
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עיסא נעים

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם בתיק זה.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) בתקנות התעבורה.

לטענת המדינה סרב הנאשם למסור לשוטר תעודת זהות או תעודה מזהה אחרת אף שהשוטר הדורש היה לבוש מדים והציג דרישה לגיטימית לנאשם בהתאם לסמכויות שניתנו לו בחוק.

מטעם המדינה העיד ע.ת/1 אשר אישר כי תחילתו של האירוע המתואר בכתב האישום, ב"חלונות כהים" שנצפו על ידו ברכב הנאשם והחלטה שלו לדרוש מהנאשם להסיר המדבקות מהחלונות וכן החלטתו לאחר מכן לרשום לנאשם דוח בשל מצב רכבו.

לטענתו הנאשם סרב למסור לו תעודת זהות לצורך זיהויו, וטען כי זו לא תימסר עד שבעל הרכב יגיע למקום.

הנאשם מצדו טען כי אכן לא מסר את תעודת הזהות מאחר וזו לא הייתה כלל ברשותו. התעודה נותרה ברכבו של אביו, הוא התקשר אליו מיד, ותוך פרק זמן קצר הגיע למקום עם התעודה שנמסרה לשוטר.

הנאשם תיאר ויכוח עז בינו ובין אביו לשוטר, עד כדי מצב בו הוציא השוטר גז מדמיע, קרא לכוחות תגבור והאירוע הגיע כמעט למצב של מעצר הנאשם.

שמעתי גם את עדות אבי הנאשם אשר אישר את דברי בנו, טען כי תעודת הזהות אכן הייתה ברכבו, וכי מיד כאשר בנו

התקשר אליו הגיע למקום עם תעודת הזהות.

לאחר ששמעתי את כלל העדויות בתיק זה, החלטתי כי האישום לא הוכח מעבר לכל ספק סביר וכי יש הצדקה לזכות את הנאשם:

ראשית, לא הצלחתי להבין מעדותו של ע.ת 1 מאין הביטחון כי תעודת הזהות הייתה כלל ברשותו של הנאשם עת דרש הוא ממנו להציגה.

הנאשם אינו יכול לבצע פעולה של מסירת התעודה אם זו אינה ברשותו, ובשום שלב לא מתאר ע.ת 1 את הנאשם כמי שמוציא תעודה מזהה מכיסו או מרכבו ומוסר לו אותה.

בנסיבות אלה אין לדעת האם המדובר במצב בו תעודה הייתה ברשות הנאשם והוא סרב למסור אותה או שהתעודה לא הייתה כלל ברשותו כפי שטען בתוקף הנאשם וכך גם אביו שחזק את עדותו.

בנוסף, לא מצאתי בתיאור העובדתי של הנאשם ואביו את המקרה כל סתירה מהותית.

על פניו המדובר בשתי עדויות אמינות, המתארות את האירוע אותו חווה הנאשם מול ע.ת 1, וללא הספק אין המדובר באירוע פשוט.

לחלוטין לא הצלחתי להבין כיצד עיכוב פשוט ביחס לחלונות כהים ברכב מגיע למצב בו נשלף גז מדמיע ונקראים כוחות תגבור למקום.

ברגע שאדם נדרש על ידי שוטר להזדהות, עליו להציג תעודה מזהה.

ככל שאותו אדם טוען כי אין בידיו תעודה מזהה, או לחליפין מסרב למסור תעודה כזו, רשאי השוטר לעכב אותו אדם לתחנת משטרה לצורך ביצוע זיהוי באמצעים נוספים העומדים לרשות המשטרה.

במקרה זה בחר השוטר שלא לעכב את הנאשם לתחנה ותחת זאת בחר לתת לו דוח בגין אי ציות לאות שוטר במדים.

החלטה זו באה מבלי שהוצגה ראייה ממשית כי הנאשם יכול היה לתת תעודה שהייתה ברשותו והוא בחר שלא לעשות כן.

הנאשם עצמו טען בעדות אמינה בעיני וכך גם אביו כי התעודה הובאה למקום על ידי אביו של הנאשם לאחר שזו נותרה ברכב בו נהג האב.

במצב המתואר לעיל, לא יכול היה הנאשם לציית להוראת השוטר ולא הוכח כי אף שתעודה הייתה ברשותו הוא סירב למסור אותה לשוטר.

אני סבור כי בנסיבות המתוארות לעיל, לא הוכחה המדינה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מחליט לזכותו.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, במעמד התביעה